

[Alfred Jensen.]

burde nedsættes. Det har jeg fremhævet, fordi det faktisk er den eneste vej, ad hvilken man kan nå frem til at give større skattelettelse for små indkomster, når man ikke vil lægge større skattebyrder på dem med de store indkomster. Der findes ingen anden vej. Finansministeren fastholder jo, at han vil have det skattebeløb ind, han har omtalt her, det vil sige lidt mere, end der opkræves i øjeblikket. Det ærede medlem hr. Hans Knudsen sagde, at han kunne ikke se, at man kunne nedsætte det samlede skattebeløb, og når man altså ikke vil gå højere op med skatteudskrivningen, er der ingen mulighed for at give større nedsættelser.

Nu hører man finansministeren gå ind på den tanke at opgive ophævelsen af skattefradragsretten. Ministeren har både i sin fremsættelsestale og nu erklæret, at han er villig til at overveje det spørgsmål, og med det pres, han er ude for, kan det godt komme dertil, forstår jeg, at ophævelsen af skattefradragsretten opgives. Men falder så ikke grundlaget for skattelettelsen for de små indkomster bort? Man har nu udarbejdet et forslag om skattelettelse, der går ud på, at de, som har de store indkomster, skal beskattes ekstra hårdt; men i det øjeblik man opgiver at ophæve skattefradragsretten, kan man ikke beskatte de store indkomster op til de ca. 60 pct., og det vil sige, at der kommer færre penge ind. Hvis man alligevel vil give disse skattelettelser, må man gå den vej at opkræve ekstra forbrugsafgifter. Det er rigtigt, hvad det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard sagde, at de lettelser, som stilles i udsigt, ikke kan oprettholdes, hvis finansministeren viger for det pres, der rettes imod ham for at få ham til at opgive fradragsretten. Deraf kan man i og for sig se, hvor lidt hold der er i den agitation, der drives på grundlag af dette reformforslag: man er villig til at vende tilbage til det fulde skattefradrag. Det betyder i virkeligheden, at der sættes grænser for, hvor meget man kan lægge i form af direkte skatter på de store indkomster, og når man vil have samme beløb ind, må skatten lægges på de små indkomster i form af direkte eller indirekte skat. Jeg takker for, at den side af sagen er klarlagt så godt, som det er sket.

Oluf Pedersen: Det havde i og for sig været interessant, hvis debatten havde drejet sig om, hvor store de offentlige udgifter skal være; her drejer det hele sig blot om, hvem der skal betale. Når nu det ærede medlem hr. Poul Møller lægger det op, som om man her taler for eller imod en socialiststat, er det så forkeret som vel muligt. Vi har udgifter, som skal dækkes; vi har dertil grundskyld, og vi har dertil direkte skat. Vi er også enige om, at den direkte skat skal begrænses, og hvis den skal det, kan den begrænses på bedre måde end ved skattefradraget. Og så har vi omsætningskatten og tolden. Nu har vi imidlertid hørt, at vi bliver fri for omsætningskatten, det må vel også gælde tolden, og er vi nået så langt, at vi får lukket for de to kilder, anser jeg dette for meget betydningsfuldt.

Der er det interessante ved det lønreguleringssystem, vi har — det tror jeg også man skal gøre sig klart — at det virker sådan, at hvis der gives lettelse til de lave indkomster, medfører det en nedgang i pristallet og lavere offentlige udgifter. Vi er kommet ind i et skattesystem, som er sådan, at op imod $\frac{3}{4}$ af hele befolkningen gennem den lønregulering, vi har, får refunderet alle de skatter, som de har betalt, året efter. Det er hele det lønsystem og hele den regulering, vi skal ud af. Hvis der skal blive nogen mening i det, har vi ikke andet at gøre end at finde frem til et system, der ikke driver de offentlige udgifter op derigennem, at det, der lignes som skat, får vedkommende refunderet gennem højere løn året efter. Jeg tror, man bliver klar over med tiden, at ved indførelse af grundskyld får man grundlag for en fornuftig ændring.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagenes overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Hans Knudsen: Jeg tillader mig at foreslå, at de 16 lovforslag henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning
vedtoges dette forslag.